

In Memoriam Herman Notkamp

Pa is geboren op 10 mei 1938 in Losser, zoon van de kruidenier. Via de winkel leerden pa en ma elkaar kennen. In 1964 trouwden ze en in 1965 werd Erik geboren. In 1970 zag Harold het levenslicht en werd het voor pa al moeilijker om zijn werk in de bouw in Duitsland voort te zetten. Ellen kwam in 1973 ter wereld en toen besloot pa te stoppen met werken in het buitenland. Hij startte als een van de eerste medewerkers van de Johma. Hier heeft hij jarenlang met veel plezier gewerkt. Samen vormden we een traditioneel gezin; pa was voor het inkomen, ma voor het huishouden. Gezelligheid haalde hij uit het samen thuis zijn. Iedere vrijdag werd het weekend stevast ingeluid met een biertje. De kaartclub was erg belangrijk voor pa en ma. Bijna 50 jaar lief en leed met elkaar gedeeld, elke dinsdag kaarten en leuke uitjes samen.

Vanaf begin jaren 90 werd alles anders; het begon met een open hartoperatie met goed herstel. Vervolgens werd je in 1994 met een incomplete dwarslaesie geconfronteerd. Wat volgde was een lange succesvolle revalidatie. De toekomst lachte je weer enigszins toe tot het noodlot toesloeg, ma werd ziek en overleed op 4 april 1996... Het verlies van ma heb je nooit goed kunnen verwerken. Je hebt nog een aantal jaren aan de Narcisstraat gewoond, maar fysiek werd het steeds lastiger dit vol te houden. In 2004 verhuisde je naar je

nieuwe appartement bij St. Maartens-Stede. Dat is tot op het laatst echt je eigen plekje gebleven. Je keek altijd uit naar de bezoeken van je kinderen en kleinkinderen. Maar ondertussen was het wel duidelijk dat alles beetje bij beetje minder werd. Lichamelijk ging het de daaropvolgende jaren hard achteruit. Het bleek dat je poliepen in je blaas had, die regelmatig verwijderd moesten worden. In 2012 werd een bloedvergiftiging je bijna fataal, twee weken lang heb je vanuit de IC geknokt voor je leven. Ook uit dat dal klom je weer omhoog. Je doorzettingsvermogen om te leven bleek telkens de sterkste... Op 13 februari jl. was het wederom slecht met je gesteld, opname in het ziekenhuis was noodzakelijk. Het bleek al snel dusdanig ernstig te zijn, dat terugkeer naar je vertrouwde huisje onzeker werd. Op woensdag 4 maart mocht je met ontslag uit het MST, je werd overgeplaatst naar Gereia in Oldenzaal om te revalideren. Het doel was nog steeds terug naar de Vicarystraat. Maar het mocht niet zo zijn...

Op zaterdagochtend 14 maart 2015, nadat je je ontbijt had genuttigd, verloor je de strijd...

*Hoe gaat het pa?
Het gaat niet meer.....*

Wij willen u bedanken voor uw steun en getoonde medeleven.